

הסגור על אחרים. אלא על עצמנו. בהמשך דבריו סיפר על כל האכזביות הרבות שנהלנו. "אני יודע שהיו באדמיניסטרציה בארץ סקידים אשר גילו אהדה להצהרת בלפיה אולם שים שלטון זה אינו יכול לעשות לעם מה שיעשה שלטון עצמי שלו. ולחלואית, אלא גם פועלים ממחים הושלל חים - לארצות רחוקות. לאירן - והבש. אני חיים בימי נצחונות. השאים או לשמיה על כך. אולם היתה זו שגיאה פטלית לעביר שוב לשאננות. אין זה התחלה הסיף. אלא

לחן מסוג שמענו עם על אלפי יהודים. אסירי עיני וברזל מגולי צרפת אשר במתן נגה הסגור ומצפים לעליה וכמחים. לצרף כוחותיהם לכהונת בני המלדה. אולם מי זה ימלאני לבו לחשוב כי הסכנה עברה עלינו. להגביר את כוחנו ולהצטרף לכוחות בנות הברית עד שנרוצץ את הנחש הער קלחין. יהודים ליהודיות. נמלא חובתנו לנדי ריש זכויותינו המלאות. זכות עם בין הער מים לחקירת מלאה ולגאולה ישראל. כגאולה התשמענאם. שאת אפרים נהיג בחודש זה. בשירת "התלחה" ונעלה האסיפה.

שבת הגדודים במתח תקוה

בקרוב יפורסם צו גיוס חדש

15.11.42

5463

של האויב כבר נחרץ אולם המלחמה לנצח חזן רק עתה מתחילה ולשטן עוד יכולת עצומה יהא לא יחד מבמת ההיסטוריה בלי האבקית ניאשת לנצחון עוז דרושה ותצא בורה מתמדת וכשישנה אפשרות לרכו כוח עברי גדול. נחתן את הדן לפני ההיסטוריה אם נפגור אחרי האפשרויות ונחמיץ את הישעה. ספר על תפקיד פלוגותינו המסודרות במורה התיסון. מסר על ההדים הטובים המי גיעים בימים אלה מעבודת התיילות הקרוי בות לחיות. העובדות עתה יום ולילה בקר דחננות. מתפקידנו לא להשאיר בבהזנתן ולשלוח נוספות ונוספות. בסוף דבריו מסר ש. שרחוק כי בעוד ימים מספר יוכרו בני ישוב על פאמץ גיוס חדש. גם לקשישים וגם לצעירים. גם לגברים וגם לנשים.

בשבת היתה מפקד רב רושם המתפקדים עברו בתהלוכה ובראשם צעדה קלוגת חיי לוח על קצינותיה. הפלוגה נתקבלה בת שואות רבות ע"י הקהל בפיוס תיאה בחצר העיריה. אספה פומבית השתתפה בה למעלה מ-3000 איש. נאמו י. ספיר, קצינה אנגלית פ. רשיש, מרת גולומב ומרת גודל. כולם פנו בקריאה חמה לבעגה ההשתמטת ולי הגברת הגיוס. לפנות ערב נתקיימה בקלוב העבודה מסיבה לחיילות.

באווירה מדוממת ותוך התעוררות כללית גדולה עברה שבת הגדודים העבריים בפתח תקוה.

השבת נפתחה באספת עם גדולה בהי"ל. ראש העיריה י. ספיר פתח ואמר: אני שולחים את ברכתנו לאחינו ובנינו הירודפים עכשיו אחרי האויב במדבר הקצ"ה. ל דברו על עמדת הפכיד שרכשה החיילת העברית בכוח חריצותה וכשרון עמ"ל דתה. אולם נשקפת סכנה למעמד שכבשה לעצמה אם לא תבוא תגבורת של נשים עבריות לא.ט.ס. בצפיה דרוכה מחכות החיילות למתגייסות נוספות.

החייל ח. ש. דבר על התכרח שבהגברת הגיוס עתה עם אהדת הנצחון. בסוף דבריו אמר: שגיב התקיה. האחד ליהדות הדוילה בגולה הוא שאנו גבוא לגאלה לנפץ את הדמות לגאמה. קומו נא ומיקים נוענה. כל המוכשרים לשאת נשק. ויצטרפו לצבא לפלוגות הרכסי הגאטו. דבריו ה. ש. דריתקו את הקהל וזעזעו אותו.

אחרון הנואמים מ. ש. שר תוק. נתקבל בתשואות ממושכות ע"י הקהל. הנישבראש עמד על תפקיד הרב של מ. ש. בהקמת הגדודים העבריים בדבריו אמר: גורלו

הפעולה בארץ עקב הברותיהם

של וילקי, סמאטס וגדינווד

הלאומיות ביחס לארץ לא משום שהסיתו את דעתם מהן אלא משום שהמאבק העולמי דוחה שאלות חשופות עד יום יבוא. ואילו החלק האחר של תושבי הארץ, אשר יתכן שיש לו תמורת זשאירות, טענות וקפולנות נצל. את יום הצהרת בלפור וארגננו (של "החלק האחר") הכריזו בצורה לא מתאמה כי הארץ הזאת היא המסדה והתכלית. אמנו אל אישים כמו וילקי, סמאטס, גרינווד ועוד למען הטל, עליהם צול חחדש. נוסף על הנטל המוטל עליהם ודחפו אותם על דרך התח"ת עם בזמן שהכל מאוהים את מאמציהם למען "הגנין הגדול" (כלומר הנצחון).

אמנם אלה שהכריזו אינם אישים בעלי

"אדיפאע" מודיע, כי ראש עיריית שכם, סוליימאן סקאן, הגיש תזכיר בשמו ובשם חברי העיריה למושל שכם בשביל הנציב העליון שבו מובעת מחאה (אחרי הבעת השמחת על הנצחונות האחרונים) על הכרזת תיו של וילקי בענין "פתיחת שערי הארץ להגירה יהודית" דבר שהטביע רשם קשה ביותר בנפשות הערבים והמוסלמים. התומך כיום בדמוקרטיה אכר. אמנם וילקי אינה אישיות רשמית אולם הוא מועמד ראשון לנשיאות הוא שימש שליח לרוזואלט בביר קורו בארץ ובארצות המורחה. לא צפיתו שדברים אלו יצאו מפיו ושהוא ידרוש לפי תוח את שערי הארץ ליהודים כאילו זאת היא ארץ אחוזתו. דבריו נוגדים את

עמית
התקפת
בירמה
תפקיד
הצירי
המלחמה
עוד
את
פעולה
הפכו
יעותיה
יה
זרמה
אש
של
הארץ
עד
קצו
עט
חיל
בעמ
במס
ומשלה
בהלה
עכשיו
ורמה
הר
הילות
ודיות
עזרת
בסך
וכמה
הודים
שגחה
תחת